

VRHOVNI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudija Vuković Ranka, kao predsjednika vijeća, Begović Vesne, Badnjar Julke, Filipović Natalije i Orović Radoja, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Radulović Veselina, iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Mićović Danilo, advokat iz Podgorice, protiv tuženog RCG - Ministarstvo unutrašnjih poslova iz Podgorice, koga zastupa Vrhovni državni tužilac, radi poništaja odluke, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv rješenja Višeg suda u Podgorici Gž.br.530/08 od 13.03.2009. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.09.2009. godine, donio je

P R E S U D U

Revizija se odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Višeg suda u Podgorici Gž.br.530/08 od 13.03.2009. godine, odbijena je žalba tužioca i potvrđena presuda Osnovnog suda u Podgorici P.br.1995/01 od 15.01.2007. godine, kojom je odlučeno:

"Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev utžioca kojim je traženo da se kao nezakonita ponište rješenja tužene br.151-20/2000-1 od 04.05.2000. godine i broj 151-20/2000-2 od 09.05.2000. godine, i tužena obaveže da po osnovu naknade materijalne štete na ime neisplaćene zarade, naknade za topli obrok, operativnog dodatka i regresa, računajući od dana zasnivanja radnog odnosa kod drugog poslodavca, tužiocu isplati iznos od 19.960,67 €, uz pripadajuću zateznu kamatu počev od dana izrade nalaza, pa do konačne isplate.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka."

Protiv drugostepene presude tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava.

Predložio je, da ovaj sud nižestepene presude preinači i tužbeni zahtjev usvoji ili da iste ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno sudjenje.

Odgovor na reviziju nije podnijet.

Po razmatranju spisa predmeta ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u smislu čl.401. ZPP pa je našao da je revizija neosnovana.

Pobijana i prvostepena presuda ne sadrže bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl.367. st.2. tač.12. Zakona o parničnom postupku na čije postojanje revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

S druge strane, neosnovano se tvrdi revizijom da prvostepeni sud u obrazloženju svoje presude nije dao jasne i razumljive razloge čime je počinio bitnu povredu iz čl.367. st.2. tač.15. ZPP, obzirom da je prvostepeni sud dao jasne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama i izvedenim dokazima. Pri tome, je prvostepeni sud izvedene dokaze cijenio u smislu odredbe čl.9. ZPP pravilno izvodeći zaključak o neosnovanosti postavljenog zahtjeva.

Isto tako, nije počinjena ni bitna povreda iz čl.367. st.2. tač.2. ZPP, jer u donošenju pobijane presude nije učestvovao sudija koji je u smislu odredbe čl.69. Zakona o parničnom postupku morao biti izuzet. Naime, činjenica što je sudija Lalićević ranije bila zakonski zastupnik tuženog, nije bila smetnja, niti razlog za izuzeće da učestvuje u donošenju drugostepene presude obzirom da nije učestvovala u donošenju prvostepene presude, sa kojih razloga su navodi revizije, istaknuti u tom pravcu, neosnovani.

Takodje ne stoje navodi revizije da drugostepeni sud prilikom donošenja svoje presude nije ocijenio sve žalbene razloge čime je počinio povredu iz čl.389. st.1. ZPP. Jer drugostepeni sud je prilikom donošenja svoje odluke ocijenio sve žalbene navode koji su bili odlučni za donošenje pravilne i zakonite odluke u ovom sporu.

Isto tako, nižestepeni sudovi su pravilno primijenili materijalno pravo kada su tužbeni zahtjev odbili kao neosnovan, pri čemu su u obrazloženju svojih odluka dali jasne i valjane razloge o svim odlučnim činjenicama. Naime, i po ocjeni ovoga suda disciplinski organi tuženog su pravilno postupili kada su tužiocu izrekli disciplinsku mjeru prestanka radnog odnosa obzirom da je 24.12.1999. i 27.12.1999. godine bez ovlaštenja i odobrenja nadležnog starješine, legitimišući se kao policajac prisustvovao primopredaji autoguma između Vujačić Dragana i Mandić Faruka i između Vujačića i Dizdarević Mehmeda i potpisao zapisnik čime se stavio u rješavanje građansko pravnog odnosa između privatnih lica a ne obavljao službene radnje. Ovakvim ponašanjem tužilac je nesumnjivo počinio povredu radnih obaveza iz čl.57. st.1. tač.7. i 12. Zakona o unutrašnjim poslovima radi čega su pobijana rješenja zakonita.

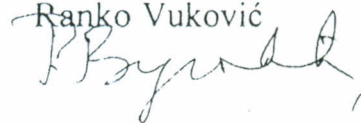
Pri tome, su nižestepeni sudovi pravilno zaključili da nije došlo do zastare vođenja disciplinskog postupka, jer se postupak shodno odredbi čl.39. st.2. Zakona o državnim službenicima ("Sl.list RCG", br.45/91) koji je bio u primjeni u vrijeme vođenja disciplinskog postupka morao okončati u roku od 30 dana od dana nepravog pokretanja što se desilo jer je postupak pokrenut 12.03.2000. godine a isti je okončan 19.05.2000. godine donošenjem konačne odluke.

Sa izloženog, a u smislu čl.408. ZPP, odlučeno je, kao u izreci.

VRHOVNI SUD CRNE GORE
Podgorica, 22.09.2009. godine

Predsjednik vijeća,

Ranko Vuković

BILJEŠKA O VIJEĆANJU I GLASANJU

Odluka je donesena jednoglasno.
Sudija-izvjestilac je Radoje Orović.
Podgorica, 22.06.2009. godine.

Zapisničar,
Mirjana Orović

Članovi vijeća:
Vesna Begović

Julka Badnjar

Natalija Filipović

Radoje Orović

Predsjednik vijeća,
Ranko Vuković

DNA: Odluka je izradjena u 8 primjeraka.
6 primjeraka sa spisima dostaviti
Višem sudu u Podgorici.

Predsjednik vijeća,
Ranko Vuković